

Velhasıl Kalam

– saklı bahçe · 01 Temmuz 2020

Bazen sözlerin yetmez anlamı anlatmaya
Kısa bir alıntıda takılı olan sırsın,
Kar beyaz tüy yeter de yaranı kanatmaya
Sen iki ucu keskin dil kılıcı sanırsın..

Aşka uçan kanatta melevî edasıyla,
Lal durağında kalan yüreğin sedasıyla,
Acının sorgusunda bir Tolstoy vedasıyla
Sevdayı yazma yürek kendinden utanırsın..

Halce diliyle ortak ervahın özü ile,
Yandığı kadar bilen Mevlana gözü ile,
Lütfu yar kahrı yara diyen Şems sözü ile
Hemhal olan yüreğı bir çırpıda tanırsın..

Darlığın tüm deryası yunusun karnındaysa,
Bolluktaki keramet parmaklık ardındaysa,
Yaradaki Yaradan Eyüb'ün sabrındaysa
Gerçek lezzeti bazen bir çileden alırsın..

Bir Platon olsaydım aklın yolunu çizen,
Konfüçyüs adımıyla hayat yolunu gezen,
Aşkın panzehirini yalnız Yunus'ça sezen
Şu başıboş seslerim hakikate bağırırsın..

Beynimin çöplüğünden hiç atamadıklarım,
Yaşayandan örnekle ders katamadıklarım,
Ah, benim anlayıp da anlatamadıklarım
Yerden göklere kadar sustuğınla kalırsın..

Aslıhan Savaş